

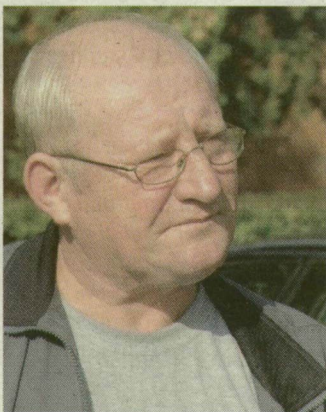
→ MEGKÉRDEZTÜK SZEGEDI OLVASÓINKAT • A TÉMÁHOZ KAPCSOLÓDÓ ÍRÁSUNK A PÉNZ BESZÉL MELLÉKLETÜNKBEN

Milyen fajta bort szeret?

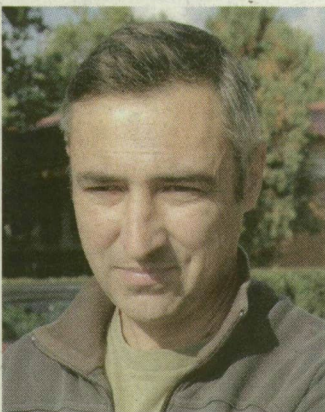
BITÓ ISTVÁNNÉ
adminisztrátor:

- A mustot szeretem, a bort nem. Valójában semmilyen alkoholt nem szoktam inni, mert nem ízlik. Néha, amikor zsírosabb ételeket eszünk, jólesik egy kis sör, de egyébként nem fogyasztok alkoholt. A férjem sem iszik, pedig szobafestő, őt gyakran kínálják! Általában ásványvizet vagy valamilyen szénsavmentes üdítőt iszunk.

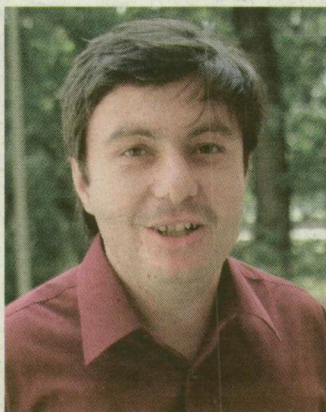
LIMPEK PÁL
diszpécser:

- A száraz, testes vöröset szeretem. Az édes borok nem ízlenek. A családban a testvérem inkább sörös. Én azt ritkán iszom, és a tömény italokat sem kedvelem. De este, munka után, ha a vacsora megkívánja, szívesen megiszom egy pohár bort. Ilyen alkalom körülbelül kéthetente adódik. A feleségem viszont nem iszik.

ÉZSIÁS TAMÁS
autófényező:

- A minőségi édes vöröset szeretem, mert édesszájú vagyok. Egyébként ritkán iszom alkoholt, mert nincs rá időm, sokat kell dolgoznom. Nyaranta szívesen fogyasztok sört, jólesik a nagy melegben. Egyszer-egyszer töménytet is iszunk, de ilyen nagyon ritkán fordul elő. Az ásványvíz és az üdítő viszont örök kedvenc.

KOHÁRI NÁNDOR
önkormányzati képviselő:

- A száraz vörösborokat szeretem. De a szőlőből készült borokat minden esetben megelőzik az általam előállított gyümölcsborok. Ez a hobbim. A klasszikus íz a málna, de más gyümölcsből is készítettem már. Baráti körben szerveztem kóstolót, itták is, nem csak dicserétek, ebből gondolom, hogy jó bort csinálok.

→ POSTABONTÁS

Rész az egész helyett

1950. január 3-án éjszaka Kiss Imrét, a volt lengyelkápólnai párttitkárt - tanyai italozás után - megölték.

Az ügyben eljáró bíróság itas állapotban elkövetett emberölés büntetéseért vonta eljárás alá a tetteseket mint köztörvényes bűncselekmény elkövetőit.

Am Rákosi Mátyás az MDP Központi Vezetőség ülésén az élesedő osztályharc egyik megnyilvánulásának minősítette az esetet. Ezentúl megfelelő alkalomnak találta ezt a környékbeli kuláknak minősített személyek perbe fogására, de a déli határsáv létrehozására is.

A koncepció per során ügy alakult a kreált tényállás, hogy egy jugoszláv ügynök vezetésével népi, demokráciaellenes szervezkedést hoztak létre a Lengyelkápólna környéki kulákok. Az áldozat - Kiss Imre - ennek nyomára jutott, ezért megölték.

1950. január 18-án - Péter Gábor intézkedése után - már ennek megfelelően rögtönítelő bíróság elé kerültek az ügy „szereplői”.

A szegedi és a járási pártbizottság vezetői 20 kulákot neveztek meg, akivel már korábban is „baj” volt, és ők azok, akik a környék nagyobb földbirtokosai. Mindannyiukat internálták, vagyonukat elkobozták, de a velük közös háztartásban élő hozzátartozókat is 48 órán belül, teljes vagyonelkobzás mellett - még a bírósági eljárás előtt - áttelepítették az időköz-

ben létrehozott határsávból az ország belsejébe. A kitelepítettek névsorát és a kitelepítés okát a határsávban közhírré tették.

A tettesek közül 1950. február 2-án a rögtönítelő bíróság 3 személyt - Bodó Istvánt, Császár Antalt és Ördögh Imrét - halálra, 2 személyt életfogytig terjedő börtönre ítélt, de Ördögh Imre halálbüntetését az Elnöki Tanács életfogytig terjedő börtönre változtatta.

A szegedi Népbírók külön tanácsa - a kulákok „vétkessége” miatt - 11 vádlottat 2-től 10 évig terjedő fegyházra, közmunkára ítélt, többeket közülük örökre kitiltott Szeged területéről.

Az elítéltek vagyontárgyait széthurcolták, az értékes lakóingatlanokba ügyeskedők költöztek be, a mezőgazdasági épületeiket, építményeiket később földig lerombolták, állataikat, gépi felszereléseiket elkötyavetyélték a környékbeliek.

A fogházbüntetésre, az örökös kitiltásra ítélték közül ma már - feltehetőleg - egy ember sem él, és a történetbe véletlen folytán kerülő személyek rehabilitációjára nem került sor. Pedig - talán - megérdemelték volna, hiszen az ügyben vétkesek voltak.

Megérdemelték volna azért is, mert - az egykori dokumentumok tanúsága szerint - 1944 őszén Szeged városban azért indulhatott meg az élet, mert ezek közül az emberek (virilista urak) közül többen, több al-

kalommal jelentős pénzösszeggel segítették ki az akkori városvezetést.

„Drága dolog a szabadság, nem ingyen, de pénzért adják, drága pénzért, piros vérért...” (Petőfi Sándor).

A dokumentumok szerint az örökös kitiltottak között volt olyan személy is, aki a Szegeden 1944. december 3-án megalakult Magyar Nemzeti Függetlenségi Front és a Szegedi Nemzeti Bizottság tagjaként 1944. december 14-én Debrecenben részt vett az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakításában, majd a hazai vízgazdálkodás területén dolgozott műszaki-tanácsosi minőségben. Színvonalas szakmai munkájáért állami kitüntetésben részesült.

A tiltó ítéletek miatt Budapesten - rendőri felügyelet alatt - a fővárosi hidak helyreállításában - mint mérnök - működött közre haláláig, kitaszítottan, a miserum in modum (szomorú nyomorúság) állapotában.

A világi igazságszolgáltatás elvégezte feladatát. Az ártatlankok ügyében az ítéletet megfogalmazók és kihirdetők - ha még élnek - elgondolkodhatnak tetteikről, mert a lengyelkápólnai ügy csak egy rész az egész helyett.

Egyébként a jó hírű Lengyel család 1842-43-ban e helyt a hívó nép számára kápolnát épített, innen a korabeli helymegnevezés, mely ma a Zákányszék nevet viseli.

Id. Tarjányi György, Szeged

Átestek a ló túloldalára

Tisztelt vagy Kedves Négy Mancs!

Nem gondolják, hogy túlzásba viszik azt, amiben elvileg hisznek? Vagy így akarnak a médiába bekerülni? Találjanak ki valamilyen hasznos munkát, amitől a felgyülemlett energiájuk lelőhad! Sajnos tettükkel önök is és mások is tönkreteszik országunk imázsát.

Mint mindennel, ezzel is átestünk a ló túloldalára! Mi miért nem tudjuk megülni a ló hátát, mint más országok?! Felháborító, hogy egyes emberek mit meg nem engedhetnek maguknak!

Állatjogokról beszélnek. Az állatok bizonyos fajtáját az emberiség létfenntartására hozta létre a természet. De mi van a növényekkel? Lehetne növény- és gyökérakció is?! Nem gondoltak még erre? Az almának, salátának narancsnak, banánnak, sárgarépának és sorolhatnám vég nélkül a naponta elfogyasztott növények nevét, melyeknek szintén joguk van a földben, a fákon az utolsó rothadásig, fonnyadásig élni. Vagy talán épp most adtam egy-két kérdőjeles embernek egy újabb ötletet? Ha még ezt

is kifundálják, akkor az emberiség miből él? Visszaváltozunk kannibálökká? De hát elvileg az embernek is joga van élni. Bár én nem eszem hizott-kacsa- vagy libamájat, nem azért, mert nem szeretem, hanem nekem túl drága.

Am ha már adott valami, ami az ország hírnevét öregbíti, és az emberek életbemaradása ezen múlik, mivel lassan egyes réteg így is fizetésképtelenné válik, hát annak a párnak adjunk esélyt és talán reményt a fejlődés útjára lépni.

Szöke Sándorné, Csongrád

→ CSÖRÖG A TELEFON

Kedves Olvasóink! Közérdekű problémáikat, tapasztalataikat ma Nyemcsok Éva újságíróval oszthatják meg. Az ügyeletes újságíró hétfőtől péntekig 9 és 16 óra között hívható a 06-30/218-1111-es mobiltelefonszámon. E-mailt a kapcsolatok@delmagyar.hu címre küldhetnek. SMS-számunk: 06-30/303-0921. Ha nem kapott újságot, hívja a 62/567-864-et, vagy jelezze a terjesztes@delmagyar.hu e-mail címen!

VAN ZSEMLE

Lapunk október 10-i számában jelent meg az észrevétel, miszerint a Tisza centerbeli Tescóban és a Retek utcai Match üzletben nem lehet késő délután zsemlet kapni. A retek utcai üzlet vezetője a 62/489-079-es számról elmondta: náluk zárásig van zsemle, amit a pénztárgép kontrollszalagjával is tud bizonyítani. Azon ugyanis ellenőrizni lehet, mikor adtak el utoljára zsemlet. A szállító mindig visszaviszi a megmaradt pékárut, október 10-én is 27 zsemlet küldtek vissza. Az üzletvezető úgy találja, felháborító, hogy arcukat, telefonszámukat nem vállaló emberek rossz hírért kelthetik a bolt-nak.

Kölyökidő Alapítványnak a szervezésért. Szép órákat töltöttek el a gyerekek, remélik, jövőre is megrendezik a sportnapot.

ELVESZETT PÉNZTÁRCA

Keddi lapszámunkban jelent meg, hogy Domonkos Timea elvesztette a pénztárcáját: kiesett a babakocsiból. Egy ismeretlen visszajuttatta nekik a dokumentumokat, bedobta postailádájukba. Olvasónk köszöni, sok utánajárást és pénzt spórolt meg neki a becsületes megtaláló.

VEGYÜK ÉSZRE A JÓT IS!

Október 3-án, háromnegyed 9-kor állt meg a villamos Szegeden, a kakasos templom közelében - mondta el olvasónk a 70/555-7795-ös telefonszámról. Egy idős, nagyon nehezen mozgó nő próbált felszállni a második ajtón. A sofőr, egy szókített hajú fiatalember le szállt, és felsegítette a járműre. Olvasónk szerint köszönetet érdemel, hiszen többet tett, mint ami a munkájához tartozik. Vegyük észre a jó dolgokat is, ne mindig csak a rosszat! - mondta.

ÉLETVESZÉLYES JÁRDA

Makón, a Kálvária utca mindkét oldalán életveszélyes a járda, panaszolta makói olvasónk a 62/211-684-es számról. Azt javasolja az illetékeseknek: sétálnak egyszer végig a József Attila utcától a rendelőintézetig, és saját szemükkel győződjenek meg erről!

HALASI KÓRHÁZ

Lapunk szeptember 9-i és 10-i számában jelentek meg irások a vasárnap hajnali, Csolyospálos és Kiskunmajsa között történt balesetről. Gyömbér Lászlóné a kiskunhalasi kórházért vádakra reagált: a balesetben az ő lánya sérült meg a legsúlyosabban. Az édesanya köszöni, hogy a halasi kórház dolgozói 4 órás életmentő műtéttel megmentették a lányát, és hálás a gondos, lelkiismeretes ápolásért is.

NAGYSZERŰ PROGRAM OVISOKNAK

Sok szülő nevében mondott köszönetet olvasónk a 70/529-7249-es telefonszámról a szegedi Hét vezér utcai óvoda családi sportnapja szervezőinek és támogatóinak. Köszönik a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságnak, hogy rendelkezésükre bocsátottak egy sportpályát, és a

KÖSZÖNET A STRANDBÉRLÉTERT

Köszönetet mond a 20/538-1669-es számról telefonáló olvasónk annak a kisgyermekes anyukának, aki megtalálta strandbérletét, és leadta a hódmezővásárhelyi fürdő portájára.

TÁMADÁS A DEMOKRÁCIA ELLEN

A megyeházi botrányról nyilvánított véleményt Győri József Szegedről: olvasónk szerint ami a megyeházi közgyűlésen történt, az nem más, mint a Csongrád Megyei Közgyűlés elnöknője által vezetett fideszes támadás a demokrácia ellen. Csonkáné Balda Ilona főjegyzőnő szégyellheti magát: megalázták, láttelepet vetetett, és mégsem mert kiállni az igazáért. Bár érthető, hiszen ő is élni, dolgozni akar. Egy olyan emberrel nem tanácsos ujjat húzni, aki pártja parancsait teljesíti - sőt olykor túl is teljesíti.

→ NAPI REJTVÉNY • VITA A VITÁÉRT

Rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 15. számú sorában Jules Renard francia író (1864-1910) vall önnön bőbeszédűségéről.

VÍZSZINTES: 1. A megfejtés első sora. Zárt betűk: K, Z, C. 11. Sérült, beteg szakszerű ellátása. 12. Fásor. 13. Szépre, jóra tanít vajon? 14. Ritka fajta. 15. Agár betűi keverve. 16. Itt, a magasban (kissé népiesen). 18. Klasszikus építőanyag. 19. Ismeretlen névjele. 21. Igekövető. 22. Angin belül! 23. Falusi vagyonvédő. 25. Mennyiboltod. 26. Kimonó selyemöve. 28. Alföldi népcsoport. 29. Angol mérföld. 30. Vajazza. 32. Állati termékek. 34. Feltételes kötőszó. 35. Nagy számúval. 37. Kötőszó. 38. Pókfélé állatka. 39. Széles női sál. 41. Elméleti alapvetései. 43. Téli sportolók.

FÜGGŐLEGES: 1. Saját kezűleg röviden. 2. Harsogó. 3. Kerek szám. 4. Visszavágás. 5. Költői eleje. 6. Zord időből való. 7. Könyörögve kérnek. 8. Világég. 9. Elharsogják. 10. Hurkoköltéssel varr. 15. A megfejtés második sora. Zárt betűk: K, A, L, M. 17. Tova. 20. Lányok, asszonyok.

23. Ötvözőfém népiesen. 24. Tréfa orosz szóval. 25. Fejed fölé tartott. 27. Becézett női név. 31. Bibliai alak. 33. Világhírű orosz (szovjet) futballkapus volt. 36. Tanít. 37. Elevenek. 38. Üdv(özet) az ókori

Rómában. 40. Gólok belül! 42. Azonos mássalhangzók. 43. Így, úgy Weimarban.

Előző rejtvényünk megfejtése: Bolond Istók; Egy bolond százat csinál; Rigolettó; +Mujkó.

